

Θέλω μόνον νά τηρῆς τὰ βιβλία μου ἐν τάξει, διότι ἔχεις καλλιτέρους ὀφθαλμούς τῶν ἐμῶν ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἔχω ἔτι δυνάμεις ὅπως ἐνασχο-
ληθῶ».

* *

Κατὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ υἱοῦ τῆς εἰς τὴν προ-
εδρείαν τῆς δημοκρατίας, ἦν τοσοῦτω εἰργάσθη
νά θεμελιώσῃ, ἐδείχθη πρὸς αὐτὸν οἷα καὶ κατὰ
τὰς προηγουμένας ἡμέρας, καὶ οὔτε ἡ μήτηρ,
οὔτε ὁ υἱὸς δὲν ἀνέμιξαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀ-
ποχαιρισμοῦ ἄλλα αἰσθήματα ἢ τὰ ἀπλᾶ καὶ
κατὰ φύσιν τοῦ ἀποχωρισμοῦ. Καὶ ἐν τῷ γεγο-
νότι τούτῳ ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη μόνον κατεῖχε τὴν
καρδίαν τὴν καὶ τὴν γλώσσαν τῶν. Ἡ κατ' ἐ-
κείνην τὴν ἡμέραν συνέντευξις τῶν, καὶ αἱ παν-
τὸς χρόνου ἐπιστολαὶ αὐτῶν περιποιοῦσι τιμὴν
τόσῳ εἰς τὸν υἱὸν σεβασμὸν τοῦ Βασιγκτῶνος,
ὅσῳ καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην
τῆς μητρός του. Ἐκλαυσεν, ἠυλόγησε τὸν υἱὸν
τῆς, καὶ ἡ εὐλογία ἐκείνη καὶ τὰ δάκρυα ἐκείνα
τῆς πολυτιμωτέρας τῶν μητέρων καθιέρωσαν καὶ
ἐξευγένισαν τὰς ψήφους ἐνὸς λαοῦ.

«Ὅτε ὁ Βασιγκτῶν ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς
νέας Δημοκρατίας, (30 Ἀπριλίου 1789), λέγει
εἰς βιογράφος, ἐπορεύθη νά ἴδῃ τὴν μητέρα του.

— «Ὁ λαὸς, εἶπεν αὐτῇ, μ' ἐξέλεξεν ὡς πρῶτον
ἄρχοντα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἔρχομαι νά
σᾶς ἀποχαιριστώ. Ἄμα ὁ χρόνος τῆς λειτουργίας
μου λήξῃ θά μ' ἐπανίδητε εἰς Βιργινίαν».

— «Δὲν θά μ' εὖρης ζῶσαν, ἀπήντησεν ἡ μή-
τηρ, ἀλλ' ἀπελθε, ἀγαπητέ μου Γεώργιε, καὶ εἶθε
ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νά μὴ σέ ἐγκαταλίπη». Ταῦτα
εἰπούσα ἀνέφξε τὰς ἀγκάλας τῆς. Ὁ πρόεδρος
τῆς δημοκρατίας ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ στηριγμένην
ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς γηραιᾶς ἀ-
σθενοῦς, ἧς αἱ ἰσχναὶ χεῖρες ἐθώπευον τὴν κεφα-
λὴν του. Ἐρρεον κρουνοὶ δακρύων ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν του καὶ δὲν ἠδύνατο ν' ἀποσπάσῃ ἑαυτὸν ἐκ
τοῦ ὑστάτου ἐκείνου ἐναγκαλισμοῦ. Πρώτη ἐπανε-
λαβε τὴν ἀταραξίαν τῆς ἡ ἡρωικὴ μήτηρ.

Δὲν ἠπατήθη ἐν τοῖς προαισθημασιν αὐτῆς·
ἀπέθανε μικρὸν ὕστερον ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα
πέντε ἐτῶν. «Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς ἡμέ-
ρας, ἀφηγείται εἰς Ἀμερικανὸς βιογράφος, ἡ κυρία
Βασιγκτῶν ὠμίλει συνεχῶς περὶ τοῦ καλοῦ αὐ-
τῆς Γεωργίου, οὐδέποτε περὶ τοῦ ἐπιφανοῦς στρα-
τηγοῦ. Παρέδωκε δὲ τὸ πνεῦμα, ἀφιερῶσασα τῷ
Θεῷ τὴν πατρίδα καὶ τὸν υἱὸν τῆς».

Ἐτάφη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐν μέσῳ τῶν
ἀγρῶν, οὗς καθ' ἐκάστην ἐβλεπεν, ὑπὸ τὰς ἀ-
γροτικὰς σκιὰς τοῦ κοιμητηρίου τοῦ Φριδερικ-
βούργου. Ἡ κυρία Βασιγκτῶν δὲν ἠγάπα τὸν σκο-
τεινὸν οὐρανὸν καὶ τὸν θόρυβον τῶν πόλεων. Ἡ
καρδία καὶ ὁ νοῦς τῆς ἠυφραίνοντο ὅταν εὕρισκετο
ἐν μέσῳ τῶν ἀθροῦδων θαυμάτων τῆς φύσεως. Κατὰ
τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου τῆς συνεθίζε νά πε-

ριδιαβάλλῃ ἐν μέσῳ τῶν ἀγρῶν ἀπεσύρτο ἐνίοτε
εἰς τὸ βάθος τοῦ σπηλαίου τοῦ κήπου τῆς, ἢ εἰς
δάσος, ὅπου ἐμελέτα ἐν ἡσυχίᾳ ὑψοῦσα τὴν ψυ-
χὴν τῆς μέχρι τοῦ Θεοῦ. Τὴν μελέτην ταύτην
τὴν σιωπηλὴν ἀπεκάλε: συνέντευξιν μετὰ τοῦ Θε-
οῦ. Ἐπανήρχετο δὲ πάντοτε ζωηρότερα καὶ πλή-
ρης γαλήνης, κομίζουσα τοὺς καρποὺς τῆς πείρας
καὶ τῆς εὐσεβείας, οἵτινες κατέστησαν αὐτὴν, ὡς
ἐλέχθη, ἡρωϊκὴν τῶν οἰκιακῶν ἀρετῶν, εἶδος Σπαρ-
τιάτιδος χριστιανῆς.

* *

Τῆ 7 Μαΐου 1833 ὁ στρατηγὸς Γάκσων, τότε
πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, παρευρέθη εἰς
τὰ ἐγκαίρια μνημείου ἐγεροθέντος ἐπὶ τοῦ τάφου
τῆς, ἀποτελουμένου ἐξ ὀβελίσκου ὑψηλοῦ 45 πο-
δῶν, ἐφ' οὗ κείται προτομὴ τοῦ ἥρωος Βασιγκτῶ-
νος, ὑπὲρ τὴν ὁποῖαν ἀμερικανικὸς ἀετὸς κρατᾷ
στέφανον. Ἐπὶ τοῦ μνημείου ἐχαράχθη ἡ ἐξῆς ἀ-
πλουστάτη ἐπιγραφή, ἀρμόζουσα εἰς τοιαύτην εὐ-
γενῆ μνήμην :

Μαρία μήτηρ Βασιγκτῶνος.

«Μεγαλειότερος ἔπαινος δὲν θά ἦτο δυνατόν νά
χαραχθῇ ἐπὶ τοῦ λίθου, λέγει ὁ πρόεδρος Γάκσων
ἐν τῷ λόγῳ του. Ἡ ἐπιγραφή θά συγκινήσῃ πᾶσαν
ἀγαθὴν καρδίαν. Ἡ μήτηρ καὶ ὁ υἱὸς ἐτέθησαν
ὑπεράνω τῶν ἐπαίνων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ
λαμπρὸν παράδειγμα τοῦ ἐναρέτου αὐτῶν βίου
καὶ τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου θά ἔχη σωτηρίαν ἐπί-
δρασιν ἐπὶ τῶν συγχρόνων. Τὸ παράδειγμα τοῦτο
ἔστω εἰς τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἀπὸ τὰ πρῶτα βή-
ματα τῶν τέκνων μας ἐν τῷ βίῳ. Ἐἴθε εἰς τὸ μέλ-
λον οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν νά ἔρχονται ἐνταῦθα ὡς
εἰς ἐπίσκεψιν τόπου ἱεροῦ, καὶ ψαύονται ἐνταῦθα διὰ τῶν
χειρῶν αὐτῶν τὸ ἱερὸν τοῦτο μνημεῖον, ἀναπολοῦ-
σιν εἰς τὴν μνήμην τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, ἃς καλύ-
πτει τὸ σῶμα, καὶ ἀπερχόμενοι καθάρσιοι τὸ αἴ-
σθημα, σταθεροὶ ἐν τῇ πίστει καὶ εὐσεβείᾳ, ἐπι-
καλοῦνται τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς μητρός
τοῦ Βασιγκτῶνος.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ]

A. M.

Ἐν Παρισίῳ συνήλθεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς
γενικὴν ἐτησίαν συνέλευσιν ἡ Ἐταιρία πρὸς διά-
δοσιν τοῦ συστήματος τῆς ἀποτεφρώσεως τῶν
νεκρῶν. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀναγνω-
σθεῖσαν ἔκθεσιν τὰ μέλη αὐτῆς, ἂν καὶ πρὸ ἔπ-
τους μόλις ἰδρυθείσης, συμποσοῦνται εἰς 406·
ἢ δ' ἀποτεφρώσεως τῶν πτωμάτων κατωρθώθη νά
γίνεται ἀντὶ εὐτελεστάτου ποσοῦ. Διὰ τοῦ ἡλε-
κτρισμοῦ μάλιστα ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπιτυγχάνε-
ται προχειρότατα. Ὀλόκληρον τὸ σῶμα περι-
τυλίσσεται διὰ συρμάτων ἐκ πλατίνης, δι' ὧν,
ἐν δεδομένη στιγμῇ, διαβιβάζεται ἰσχυρὸν ἡ-
λεκτρικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον εἰς ὀλίγιστα λεπτὰ
μεταβάλλει τὸ σῶμα εἰς τέφραν.